

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 30. juna 2014. god.
Br. ref.: RK654/14

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI225/13

Podnosilac

Hasan Isafi i Muharrem Isafi

**Ocena ustavnosti rešenja Apelacionog suda Kosova
CA. br. 972/2013, od 18. oktobra 2013. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosioci zahteva su g. Hasan Isafi i g. Muharrem Isafi, iz sela Bec, opština Đakovica (u daljem tekstu: podnosioci zahteva), koje po punomoćju zastupa gđa Shahe Isafi iz sela Bec, opština Đakovica (u daljem tekstu: zastupnik podnosilaca).

Osporena odluka

2. Podnosioci zahteva osporavaju rešenje Apelacionog suda Kosova CA. br. 972/2013 od 18. oktobra 2013. god., koje im je, kako tvrde podnosioci zahteva, uručeno 2. novembra 2013. god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je rešenje Apelacionog suda Kosova CA. br. 972/2013 od 18. oktobra 2013. god., kojim im je, prema tvrdnjama podnosilaca zahteva, povređen član 46. (Zaštita Imovine), član 24. (Jednakost pred Zakonom) i član 31. (Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje) Ustava Republike Kosova (u daljem tekstu: Ustav), zbog nesporazuma oko prava svojine između podnosilaca zahteva i trećih lica.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava Republike Kosova, članu 20. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo, br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56. (2) Poslovnika o radu Ustavnog suda.

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 10. februara 2014. god., podnosioci su podneli zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 13. januara 2014. god., predsednik je odlukom br. GJR. KI225/13, imenovao sudiju Robert Carolan za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik je odlukom br. KSH. KI225/13, imenovao Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Snezhana Botusharova (predsedavajuća), Kadri Kryeziu i Arta Rama-Hajrizi.
7. Dana 31. januara 2014. god., Ustavni sud je obavestio podnosioce zahteva o registraciji zahteva i tražio od zastupnika podnosilaca da popune službeni obrazac Suda za registraciju zahteva.
8. Dana 10. februara, zastupnik podnosilaca zahteva, podnela je Sudu zvanični obrazac Suda za registraciju zahteva.
9. Dana 20. februara 2014. god., Sud je obavestio Apelacioni sud o registraciji zahteva.
10. Dana 12. maja 2014. godine, nakon razmatranja izveštaja sudije izvestioca Robert Carolan, Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Snezhana Botusharova (predsedavajući), Kadri Kryeziu i Arta Rama-Hajrizi, iznelo je Sudu u punom sastavu preporuku o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

11. Dana 19. septembra 2007. god., Opštinski sud u Đakovici, odlučio je po tužbi H. I. iz sela Bec, protiv podnosioca zahteva, utvrđujući H. I. pravo službenosti na određenoj nepokretnosti. Nepokretnost se nalazi na poslužnoj parceli br. 245/11 KK Bec, počev od javnog puta koji je upisan kao katastarska parcela br. 247 KK Bec. Sud je doneo presudu C. br. 43/07, kojom je potvrdio pravo službenosti prolaza tužiocu H. I. Opštinski sud u Đakovici dalje naglašava:

“Sud je analizirao i druge mogućnosti predstavljene u veštačenju..... ali se došlo do zaključka da je usvojena mogućnost postojala od podele predaka parničnih stranaka ...”

12. Dana 3. februara 2009. god., Okružni sud u Peći, odlučio je po žalbama podnosioca zahteva na presudu C. br. 43/07 od 19. septembra 2007. god., donoseći presudu AC. br. 308/09, kojom je odbio navedene žalbe kao neosnovane. Okružni sud u Peći je dalje u svojoj presudi naglasio:

“Pobijena presude nije zahvaćena bitnim povredama odredaba parničnog postupka, dok je na pravilno utvrđeno činjenično stanje pravilno primenjeno materijalno pravo; Okružni sud je, u skladu sa članom 368. Zakona o parničnom postupku, odbio žalbe punomoćnika tuženih, a pobijenu presudu potvrdio“.

13. Dana 18. marta 2009. god., Opštinski sud u Đakovici je odlučio o reviziji podnosioca rešenjem C. br. 43/07, kojim je odbacio izjavljenu reviziju kao nedozvoljenu sa sledećim obrazloženjem:

“Revizija izjavljena od strane punomoćnika tuženih je nedozvoljena u smislu člana 382. Zakona o parničnom postupku i Administrativnog naređenja br. 2001/10, od 21. juna 2001. god.... o valuti čije je korišćenje dozvoljeno na Kosovu, kojim je propisan iznos od 1600 DM, i ta vrednost spora treba da se uskladi sa vrednošću koja je izražena u evrima...”.

14. Dana 9. juna 2009. god., Okružni sud u Peći, postupajući po žalbi podnosioca zahteva, doneo je rešenje Ac. br. 194/09, i odbio žalbu kao neosnovanu, naglašavajući:

“Pobijeno rešenje nije zahvaćeno bitnim povredama odredaba parničnog postupka, dok je na pravilno utvrđeno činjenično stanje pravilno primenjeno materijalno pravo, pa je Okružni sud, u skladu sa članom 380., stav 1., tačka 2. Zakona o parničnom postupku, odbio žalbu punomoćnika tuženih, a pobijeno rešenje potvrdio“.

15. Dana 10. septembra 2012. god., Vrhovni sud Kosova je odlučio o reviziji podnosioca zahteva rešenjem Rev. br. 432/2009, odbijajući je kao neosnovanu i potvrdio rešenje Ac. br. 194/09 od 9. juna 2009. god., Okružnog suda u Peći.

16. Dana 22. marta 2013. god., Osnovni sud u Đakovici, postupajući po prigovoru podnosioca zahteva u ovoj izvršnoj stvari, doneo je rešenje E. br. 368/09, kojim

odbija kao neosnovan prigovor podnosioca zahteva na odluku kojom je dozvoljeno izvršenje po predlogu H.I., na osnovu presude C. br. 43/07 od 19. septembra 2007. godine.

17. Dana 18. oktobra 2013. god., Apelacioni sud Kosova je odlučio po žalbi podnosioca zahteva izjavljenoj na rešenje Osnovnog suda u Đakovici, E. br. 368/09 od 22. marta 2013. god., i doneo rešenje CA. br. 972/2013, kojim je odbio žalbu kao neosnovanu. Sud dalje naglašava:

“Ovaj pravni stav prvostepenog suda veće ocenjuje kao pravilan i zasnovan na zakonu, obzirom da je sudska odluka na osnovu koje je određeno izvršenje -pravosnažna, i istekao je rok za dobrovoljno ispunjenje obaveze određene u izvršnom naslovu, na osnovu kojeg su dužnici u obavezi da poštuju pravo službenosti poverioca H.I. prema izreci pravosnažne presude Opštinskog suda u Đakovici, C.br. 43/07, od 19.09.2007. god.“.

Navodi podnosioca

18. Podnosioci zahteva tvrde:

“Prema gore navedenim rešenjima, smatram da je povređen član 46. Ustava Kosova iz tačke 1.,2. i 3., član 24. tačka 1. i 2., kao i član 31., jer se strankama u prvom i drugom slučaju nije omogućeno da zaštite svoju imovinu, uprkos činjenici da su iznele nove činjenice u vezi sa ovim predmetom...”.

19. Podnosioci zahteva zaključuju, tražeći od Suda:

“...poništenje donetih odluka od strane suda i vraćanje predmeta na ponovno ispitivanje i odlučivanje i pravično i nepristrasno suđenje, bez uticaja spolja...”.

Ocena prihvatljivosti zahteva

20. Sud primećuje da, kako bi bio u stanju da reši zahtev podnosioca zahteva, prvo treba da ispita da li su podnosioci zahteva ispunili uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom i Poslovníkom.

21. Sud se poziva na član 113. 7 Ustava, koji propisuje:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom“.

U vezi sa ovim zahtevima, Sud primećuje da su podnosioci zahteva fizička lica i da su ovlašćene stranke u skladu sa članom 113.7 [Jurisdikcija i Ovlašćene Strane] Ustava.

22. Podnosioci zahteva, takođe, treba da potvrde da su ispunili uslove iz člana 49. Zakona, u vezi sa podnošenjem zahteva u propisanom roku. Na osnovu spisa predmeta se može videti da ne postoji nikakav dokaz kojim bi se opovrgnula

tvrdnja podnosioca zahteva da su isti presudu Apelacionog suda Kosova CA. br. 972/203 od 18. oktobra 2013. god., primili 2. novembra 2013. god., dakle, zahtev je podnet u roku od četiri (4) meseca, kao što je propisano Zakonom i Poslovníkom.

23. U vezi sa zahtevom, Sud uzima u obzir i pravilo 36. (2) Poslovníka, koje propisuje:

“(2) Sud odbacuje zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

[...], ili

(b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava, ili

[...], ili

(d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju“.

24. S tim u vezi, Ustavni sud podseća da nije njegova dužnost, prema Ustavu, da postupa kao sud četvrtog stepena u vezi sa odlukama donetim od strane redovnih sudova. Uloga je redovnih sudova da tumače i primenjuju relativna pravila procesnog i materijalnog prava (Vidi, *mutatis mutandis*, *García Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. god., stav 28, vidi i slučaj br. KI70/11, podnosioci zahteva *Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima*, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. god.).
25. Ustavni sud može samo da razmatra da li su dokazi izneti na pravilan način i da li su postupci uopšte, gledano u njihovoj celini, sprovedeni na takav način da su podnosioci zahteva dobili pravično suđenje (Vidi, *inter alia*, *Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br. 13071/87, izveštaj Evropske komisije za ljudska prava, zahtev od 10. jula 1991. god.).
26. Na osnovu spisa predmeta, Sud primećuje da je obrazloženje pruženo u presudi doneto od strane Apelacionog suda Kosova jasno, a nakon razmatranja svih postupaka, Sud je, takođe, našao da postupci pred redovnim sudovima nisu bili nepravični ili proizvoljni (Vidi, *mutatis mutandis*, *Shub protiv Litvanije*, br. 17064/06, ESLJP, odluka od 30. juna 2009. god.). Sud smatra da podnosioci zahteva nisu uspeli da predstave uverljive argumente koji bi potkrepili navodne tvrdnje.
27. Štaviše, podnosioci zahteva nisu podneli nikakav *prima facie* dokaz kojim bi dokazali povredu njihovih prava prema Ustavu (Vidi *Vanek protiv Republike Slovačke*, odluka ESLJP br. 53363/99 od 31. maja 2005. god.).
28. Na osnovu svih gore navedenih razloga, Sud smatra da činjenice podnete od strane podnosioca zahteva nisu ni na jedan način opravdali tvrdnju o povredi ustavnih prava i podnosioci zahteva nisu na dovoljan način potkrepili svoje tvrdnje.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113., stavom 7. Ustava, članovima 20. i 48. Zakona, i pravilom 36. (2) b) i d) Poslovnika o radu, na sednici održanoj dana 12. maja 2014. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Robert Carolan

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani